

Vážení uživatelé, 16. 8. 2020 budou služby Blog.cz a Galerie.cz ukončeny.

Děkujeme vám za společně strávené roky!

ZJISTIT VÍCE

Květen 2015

Besuch der alten Heimat 2015

18. května 2015 v 10:25 | mk3 | [auf Deutsch](#)
Reklama

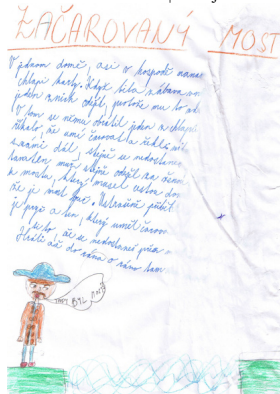
Treffen 2015, Georgswalde

In den Tagen vom 15. bis zum 17. Mai 2015 verlief in Ebersbach-Neugersdorf, dem früheren Georgswalde (dem heutigen Jiříkov) und in Lawalde das vom Jahre 1945 schon 69. **Treffen der ausgewiesenen Georgswalder**. In der Kirche des hl. Georg in Georgswalde trafen sich um 45 Personen zur heiligen Messe um 14 Uhr. In Vormittags- und Nachmittags-Stunden besuchten einige davon auch die Räume der Georgswalder Heimatstube. Das gemeinsame Beisitzen im Lawalder Kretscham am Sa. ab 16 Uhr krönte dann das ganze 69. Treffen.

[Přidat komentář](#)

Začarováný most

9. května 2015 v 21:55 | muzejnik3

Jde o pověst či příběh ze Starého Jiříkova, který se měl kdysi v centru města odehrát. Za starých dob se tu a tam čarovalo a uvidět tu a tam strašidlo také nebylo neobvyklé. Ale prý to bylo takhle: Jednoho večera, jako obvykle, se sešla u karet v blíže neurčené hospodě na náměstí skupinka místních karbaníků. Jednoho ten večer dost 'tlačil' čas, žena ho zřejmě nerada na tyhle setý sedánky pouštěla, a chtělodejít dřív, uprostřed hry. Rádio ani televize tehdy nebyly a chlapi se přeci nějak museli zabavit? No ne? No, a tak ten jeden z nich, jako že musí odejít dřív a tak dál. Ale jiný mu na to řekl, a shodou okolností to byl takový tajuplný týpek - takže ten mu měl říct, až si klidně jde, a že se stejně vrátí, protože se nedostane přes most, který má z té hospody cestou domů přejít. Ale ten s tou ženou, co měl přijít domů dřív si tak asi pomyslel, proč bych se neměl dostat pře most? Copak sněží, nebo tak nějak? A tak se vydal domů. Ale světe div se, když opravdu nakonec k tomu mostu dorazil, most tam fakt nebyl! Cesta končila s potocem a pokračovala za ním! Asi to s ním malinko zamávalo a začal v duchu počít, co všechno ten večer vypil. Ale co se dalo dělat, přes most domů to nešlo (tahle výmluva u manželky ale asi nepojde) a tak se vrátil zpět do hospody ke karbaníkům. Když vstoupil do dveří, tak se na něj podíval ten čaroděj a měl říct: "Vidíš, říkal jsem ti, že se nedostaneš přes most!" *Tak, a tak se to mělo kdysi opravdu stát. Inu, v Jiříkově se kdysi děly zvláštní věci. Ale ty doby jsou už dávno pryč.*

[Přidat komentář](#)

Filipovský zázrak

6. května 2015 v 21:55 | muzejnik3

Jak začít? Zázraky se prostě dějí, a ani Filipovský zázrak není třeba nějak přespříliš představovat, neboť je o něm veřejnost poměrně dobře informována, ale jen tak pro jeho připomenutí:

Takže, bylo to brzy ráno, **jednoho lednového dne roku 1866**. Děj se odehrával v chalupě rodiny Kadeových, kontrétně šlo Magdalenu Kade. Zmíněná byla již dlouhý čas těžce nemocná, a to takovým způsobem, že smrt jí měla být vykoupením. (Také na tom se později shodli oba její lékaři, kteří případ jejího uzdravení zrevidovali. Tehdy dostupná lékařská praxe na nemoc M.Kade neznala lék.) - Takže, máme tu na smrt nemocnou M.Kade, severočeskou vesničku Filipov (Filippsdorf, nebo Philippsdorf) a lednové ráno roku 66. Nemocná Magdalena se zřejmě neustále modlila a přitom asi nevynechávala ani panenku Marii. A v té době se to stalo. Ve tři hodiny ráno se na smrt nemocné M.Kade, která byla mimochodem jako velká většina zdejších obyvatel německé národnosti, se vymodlená panenka Maria zjevila a řekla jí: "**Mein Kind**", tedy mé dítě, "**von jetz an heilt's**", tedy od teď, od nynějška se to bude hojit. A to je vlastně všechno. - Tedy, né tak docela. Naše Magdalena se do rána vskutku uzdravila a k ránu již běhala kolem domku a krmila domácí havěť. Přirozeně to vzbudilo překvapení a místní obyvatelé to velmi rozrušilo. 'Jak se to jen mohlo stát?', ptali se, a Magdalena vyprávěla, co zažila. No a pak tam postavili kapličku a kostel, a to je vlastně všechno. **Za kapli a kostel vděčí obec páteru Storchovi**, který byl bezesporu i skvělým manažerem. Ono postavit takovouhle skoro katedrálu na zelené louce není jen tak, a v tomto případě to netrvalo ani 4 roky! Povídá se, že se na sbírce na kostel prý podílely i dvě rakouské princezny a tato sbírka nebyla jen krajoovou záležitostí, ale záležitostí celorakouského významu. Takže komu čest, tomu čest - páter Storch si zasluhuje uznání. Zbudovala se kaple, kostel, klášter a v rámci soukromého podnikání kvetly

také obchody se suvenýry a došlo zde k proskému rozmachu hotelnictví. Jeden z hotelů té doby se dochoval dodnes, je jím hotel, dnes známý jako Waldstein (tedy původně to nebyl hotel, nýbrž kavárna, a byl taky menší). Střídavě bývá otevřen a zavřen, ale s trochou štěstí si v něm budete moct dát dobrý oběd s výhledem na **poutní kostel Panny Marie Filipovské, pomocnice Křesťanů**. Známa je také filipovská poutní píseň, mezi německým obyvatelstvem známá jako **Filippsdorfer Wallfahrtslied**.

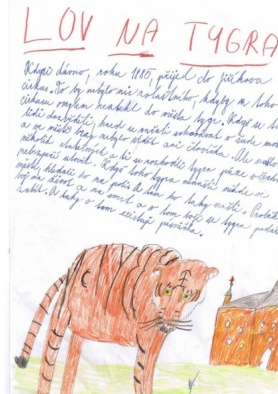
Gerade dachte ich einen festen Haufen zwar klein aber fein erhalten zu haben. Schon ging es mitten in der Nacht wieder woanders hin. Die Wanderschaft ist ganz uninteressant, nur die Post bleibt aus. Ich war schon weiter im Süden, dort liegt dauernd etwas Unangenehmes in der Luft. Also bisher geht es mir sehr gut, hoffentlich auch dir. Allerdings kann sich die Lage sehr schnell ändern. Aber was könnte uns erschüttern. Also schreibe bitte nicht an die Feldpostnummer, da die Feldpostnummer wartet. Herzlichst grüßt dich dein Karl.

Obergreifere Schürten, München II.

[Počet komentářů: 3438](#)

Lov na tygra

1. května 2015 v 22:00 | muzejnik3

Psal se rok 1885, a městys, nebo chcete-li městečko Georgswalde vstoupilo opět do historie. Stalo se to náhodou, nebo nedbalostí - kdo ví, ale stalo se, že z místního zvěřince utekla tygřice. Proč tu ten zvěřinec tenkrát byl se už neví, snad tu kočoval nějaký cirkus, kdo ví? Ale faktem je, že ta tygřice tenkrát opravdu utekla a tahle událost zalarmovala celou obec. Víme den i čas, půlka června v 11 hodin dopoledne. Alarm byl vyhlášen kostelními zvony a ta zvěst se šířila tak rychle, že za několik desítek minut nebylo v ulicích města vidět ani živáčka. Všichni se totiž poschovávali a pozavírali ve svých domovech, nebo tam, kde právě byli. Shodou okolností tu byli ale také i odvážní ozbrojenci, i když jich nebylo moc - tedy těch odvážných. V obci v té době probíhaly střílby, jakási střelecká slavnost, a proto snad i ten zvěřinec, aby nalákal lidi. Pokud to tak bylo doopravdy, tygřice utekla z prostoru dnes již zbořeného Rudého domu, tehdejšího Schützenhausu (ale to jen tak na doplnění). Nebylo jich moc, těch odvážných. Jejich seznam je uveden ve slavné skladbě o lovu na tygra, uvedené níže. Faktem je, že tygra (tedy tygřici) nakonec vypátrali a dostali. Bylo to na udání; tygřice zbláznila půlku koně (čtyř ví kde se vzal) a šla si zdrímnout na pole. To byla špatná volba místa, jak se později ukázalo, neboť právě tam ji jeden místní uviděl a nahlásil to. Nejdřív si ale myslel, že to je nějaký zatoulaný pes, či co. Ten člověk neměl příliš dobrý zrak a zřejmě nedisponoval ani brýlemi. No, a potom to šlo ráz na ráz. Těch pár chlapů (našich odvážných ozbrojenců) naši tygřici obklíčilo a chtělo zpacifikovat. Tento jednoduchý nápad se ale brzy ukázal lichým, co se našťavá tygřice do jednoho z nich pustila a ošklivě ho pokousala na noze. Ten chudák potom až do konce života kulhal, ale přežil to, a to je hlavní. No, jeden z našich lovců měl i pušku, takže tygřici střelil a domordoval ji klacky, kladivem a ostatním, co bylo po ruce. Ten s tou puškou měl i bajonet. Co dodat? Chudák zvíře. Pokousaného odvezli do špitálu a mrtvou tygřici do města. Její kůže byla odkoupena panem Kunertem, který je zároveň autorem písně o lovu na tygra. Tygrí kůže však odvál čas, zbyl nám jen příběh a ta píseň. Zazvonil zvonec a příběhu je konec.

Píseň o lovu na tygra, známou především jako Tigerlied, podle *J. Kunerta*, přeložil (a pokusil se básnicky upravit do zpívatelné podoby) muzejnik3

1.
V Čechách leží městečko,

se jmenem Georgswalde,
a při královských střelbách
tu lovili tygra.

2.
Odbylo půl jedenácté,
na věži kostelní,
než našli tygrí stopu,
trvalo to trvalo.

3.
V Hasenfriedlově žitě,
kde se ta potvora ukryla.
Nejprve sežrala opici,
A ta jí hodně chutnala.

4.
"To zvíře musíme dostat,"
řekl nadějně hu-sar.
A odvahu plný,
vytáhl svůj nůž.

5.
Také Dinstl přiskočil,
když chtěl vypomoci v nouzi,
Dinstl přiskočil s kladivem
aby tygra ubil.

6.
Když však přišli k žitu,
kde se měl tygr skrývat,
tak nemohý stíelec
pln strachu pryč utíkal.

7.
Pan Pius podal Lehnertovi,
do jeho rukou flintu,
přesto se ale Lehnert
otočil na útěk.

8.
Eger - ten šel v čele,
ho zasáhl první ranou,
a poté ho v tom vedru
ještě Dinstl praštil kladivem.

9.
"Hej", pomyslí si tygr,
"to ně", po první ráně.
Toho bude někdo litovat;
- a zalehl Dinstla.

10.
Financ Kleinpeter uviděl Dinstla,
a střelil tygra do tlamy
a tím ho smrtelně zranil.
A Dinstla zachránil!

11.
Teď už konečně uvidějí,
jak ošklivě na tom Dinstl byl,
byl hodně moc pokousaný
a bolestí řval.

12.
Nejdříve ho vezli domů,
poté zase do špitálu,
on dlouho dlouho tam ležel
a strašně trpěl.

13.
A toto se událo
zde 16.června,
a ještě dnes tu spatříte,
kůži toho zvířete.

[Počet komentářů: 17](#)

[RSS zdroj](#) | [Přihlásit se](#) | [Čchi také blog](#) | e-mail: info@muzeumjirikov.wz.cz [Úvodní stránka](#) [Jít obsah stránky](#) | [Klávesové zkratky](#)

Filippsdorfer Wallfahrtslied

Výše uvedené video bylo natočeno v roce 2012 v hessenském Gladenbachu - místě, kde našlo nový domov mnoho odsunutých Jiřkováků, viz. také: <http://muzeumjirikov.blog.cz/1201/51-setkani-vysidlenych-obyvatele-jirkova-a-filipova>. Na videu věnujte pozornost dvěma jiřkovským praporům, umístěným vlevo vpředu. Jejich detailní fotografie jsou k dispozici v prostorách jiřkovského muzea.
[Přidat komentář](#)

Geheimnis der Familie Marschner - kleiner Aktenkoffer aus Neukrebitz

4. kvĕtna 2015 v 12:00 | mk03 | [auf Deutsch](#)

Am Ende April 2015 bekam ich eine Nachricht von Frau Kafkova aus Neukrebitz, dass es sich in Ihrem Besitz schon längere Zeit ein kleiner Aktenkoffer befindet, in dem sich Dokumente befinden, die man bei einer Dachreparatur in Georgswalde (heute Jiřkov) vor Jahren gefunden hat. Höchstwahrscheinlich wurden diese Dokumente vor dem Kriegsende, oder kurz danach unterm Dach versteckt. Es geht dabei um alte Fotos, Postkarten, Hochzeitswünsche, Wünsche zur Taufe usw. Auf die Anfrage der Frau Kafkova in der Zeitung "Unser Niederland" reagierte niemand, deshalb gab sie den Koffer zur Verfügung dem georgswalder Museum. Die Dokumente stammen aus den Jahren 1929 bis 44.

(Auf dem ersten Bild befindet sich der erste kleine Teil der Dokumente des Aktenkoffers.)

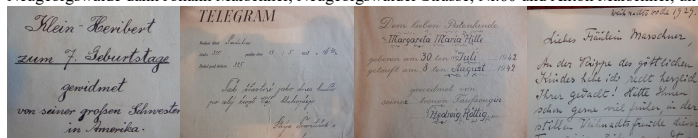

Im Aktenkoffer befindet sich viel Post an eine Familie Namens Marschner. Das selbst macht die Sache nicht einfacher, weil der Nachname Marschner typisch Georgswaldisch ist! Im Adressbuch aus den 30er Jahren befindet er sich mehrere Male: Es sind Anton Marschner, Nr.30; Franz Marschner und Magdalena Donat, Nr.118; Johann und Marie Marschner, bei der Quelle, Nr.230; Eduard Marschner, Nr.274; Johann Marschner, Fleischermeister, Nr.275; Johann Marschner, Gasthaus "zum Ritterbach", Nr. 329; Anna Marschner und else Lehmann, Papierhandlung, Nr.498; Franz Marschner, Kahleberg, 511; Anton Marschner, Bürgermeister, Nr.536; Mathilde Marschner, Essigerzeuger, Nr.541; Josef Heinrich Marschner, nahe Diessners Fabrik, Nr.599; Johann Marschner, Niedergeorgswalde bei 122, Nr.643; Josef Marschner, Niedergeorgswalde, gegenüber dem Spritzenhaus, Nr.688;

(Auf dem zweiten Bild (höher) befindet sich der weitere kleine Teil der Dokumente des Aktenkoffers.)

Anna Sieber und Marie Marschner, Mittelstrasse, bei Baumeister Hofmann, Nr.752; Franz Marschner, Feldgasse, Nr.791; Johann und Marie Marschner, Parallelstr. zur Windmühlstr. Nr.988 - Nr. 989; aus Neugeorgswalde dann Johann Marschner, Neugeorgswalder Strasse, Nr.60 und Anton Marschner, unweit 58, Nr.100. Zusammen also 17 Marschners!

Nicht nur der Name Marschner wird erwähnt, dabei ist auch ein Taufbrief dem Patenkind Margarete Maria Hille, geb. am 30.6.42. Und wer ist klein Heribert, dem seine große Schwester aus Amerika zu seinem 7. Geburtstag wünscht und wie er zu unseren Marschners passt? Im Jahre 1929 war unsere Marschner noch Fräulein. Im Jahre 38 kam ein Telegramm vom Onkel Frantisek aus Pardubice.

(Auf dem Bild höher befindet sich der dritte Teil der Dokumente des Aktenkoffers.)

Feldpost vom 4.Juli 1944

Geliebter Hans!

